

vilges de store Udgifter, der er Tale om, først og fremmest Byggeudgifterne til det nye Teater. Det er jo muligt, at den stærke Stemning, der har vist sig aabenbart i Aar, vil vokse videre gennem de tre Aar, men jeg tror ikke, at man skal regne med det som absolut sikkert. Naar vi ere naaede over de 3 Aar og virkelig staa overfor Spørgsmaalet om at bevilge de Udgifter, her er Tale om, og kaste os ind i en saa stærkt udvidet Teaterdrift, hvor de Udgifter, vi binde os til, altid ere det sikre, saa vil jeg for min Part ikke anse det for meget utroligt, at den Stemning, der før har været mod, at vi gik til denne stærke Udvidelse af Teatret, og som for 3 Aar siden, saaledes som jeg nævnedes, har givet sig til Kende i det andet høje Ting, igen vilde komme til Stede, og at man vil nøjes med det Teater, vi alle have glædet os ved og om hvilket vi haabe, at det som hidtil maa udvikle sig og tage sig baade af Skuespil og Opera. Og naar man først er naaet til at forstaa, at der ikke bliver Tale om det andet Teater, vil det ogsaa altid lykkes en dygtig Teaterdirektion at tilfredsstille saavel de Krav, Skuespillet kan stille, som de Krav, der kunne stilles af Operaen.

Hey: Paa Meningsfællers og egne Vegne vil jeg gerne anbefale dette Forslag til hurtig Vedtagelse. Jeg kunde have indskrænket mig til denne Bemærkning, men i Anledning af de Udtalelser, der nu fremkom fra det ærede kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), vil jeg gerne sige, at mine Meningsfæller og jeg høre til dem, som haabe, at der, naar denne Lov kommer til Revision i 1914, ogsaa maa blive Lejlighed til en god Løsning af Spørgsmaalet: Talescenen.

Stilling: Jeg skal ikke fordybe mig i de kunstneriske Betragtninger, der ere gjorte gældende af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen). Jeg vil sige, at om 3 Aar kunne vi tales ved. Naar vi nu faa en høj Forlystelsesskat lagt paa Teatre, kan det godt være, at der bliver nogle Teatre ledige til den Tid, og saa kan der altid tales om, hvilket af dem Staten skal drive. Det skal jeg, som sagt, ikke nu komme ind paa, jeg vil blot gerne gøre en lille praktisk Henstilling til den højtærede Kultusminister. Jeg hørte, at der anvendes 40,000 Kr. aarlig til Bygningernes Vedligeholdelse. Hvad de anvendes til, ved jeg ikke, og det ved Rigsdagen heller ikke i sin Alminde-

lighed, men vi vide, at hvad de ikke anvendes til, er at gøre Bygningens Ydre nogenlunde præsentabelt. Man hører fra alle Sider, fremmede saavel som indfødte, at det er en Vandalisme at lade denne smukke Bygning staa, som den staa, og den har staaet saaledes i mange Aar. Den ser jo skrækkelig ud. Meningen er vel ikke at lade den blive helt sort, forinden der tages fat. Men er det ikke Tilfældet, henstiller jeg til den højtærede Minister, at han giver et bestemt Paalæg om, hvis der ikke er Raad til at male den eller at gøre den i Stand paa en passende Maade, saa i alt Fald at vaske den, saa at den kan fremtræde ogsaa i det ydre som et værdigt Kunstens Tempel.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg vil gerne takke det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) og det ærede 5te kongevalgte Medlem (Hage) for deres Tilslutning til Lovforslaget. Og jeg maa ogsaa takke det ærede 12te kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) for hans Tilslutning; den var ganske vist noget betinget og grundet paa mange Overvejelser, men den blev dog ogsaa given. De to Mænd, der staa i Spidsen for det kongelige Teater, ere jo efter det ærede Medlems personlige Mening de bedste Mænd, man kan have dertil. Og jeg kan slutte mig til denne Opfattelse. Men det involverer ogsaa, synes jeg, ikke saa ganske lidt for det ærede 12te kongevalgte Medlems Overvejelser. Den forrige Sæson med sin store Indtægt er nævnt mange Gange, baade i det andet Ting og her i Dag, ogsaa af det ærede Medlem. Jeg ser saaledes paa den, at den betyder sikkert, at der er kommet nyt Initiativ og ny Energi ind i Teaterlivet netop ved de to Mænd, som den daværende Kultusminister satte i Spidsen for det kongelige Teater. Men netop dette, at der er kommet nyt Initiativ og mere Energi, betyder igen, at det bliver endnu vanskeligere med de tre Kunstarter paa den samme Scene. Det forekommer mig, at naar man lægger fuld Kraft paa de enkelte Omraader, er man ikke i Stand til at faa Plads paa den samme Scene saa godt, som naar der ikke er saa stort Initiativ og Energi. Jeg synes derfor, at man maa tage det med i sine Overvejelser, og at det medfører, at man nødvendigvis maa skaffe mere Plads. — Det ærede Medlem berørte ogsaa det ret økonomiske Hensyn, det er naturligvis meget vigtigt, men der er et andet, som man ogsaa maa tage Hensyn til, nemlig, hvor-